

ספרי נפלאות

לכה משה וחסדן נחקהו כולם וכנסו ואתכם כנגבליה
 והתחילו ואתם כו': (ו) רצו לכונו לפעולין של פרעה ורצו
 סכיב פעלין שלו כמה אוכלוסים (ס' אלף) נגזרים וזוועטע:
 כל מלאך נגדיראל ובכניסן: (ז) אחיכ' כחו אל אשר המלך
 וכו' שמי כפירי אריות כחשבים ככלי נכחו ואין אש' ויאל
 וכו' מפעיסו לכד למי אשר יזה המלך לכד וילכו הרעומים
 ויסירו הכפירים כחשבים. וימחר משה וינף את המטה של
 הכפירים ויחירם וכפירים נעלמש' לכו עמם כשמחה גדולה
 כאשר ישמח כלכל אל אדוניו כזואו מן הפרס: (ח) ויבי
 כרלות פרעה כן ויתמח מחד ויכהל מחד. מיד הביא עומרי
 הפחחים ממן סכנ' מהן בלקה מדוע הביאו אותם לכונו וחס'
 אמרו אין אלתנו יודעים מי הכניסם: (ט) והנה אזי ביה יום
 כולתה פרעה וכו' כל המלכים נעלמו גדול והמלכים וברים יעשים
 שביס מושל בעולם כילו. וביז משה והלכן עומדין על פתח
 פעלין כחו ואחריו לרשע' בני יקום הללו עומדין. אל יוש'
 בידם עטות. אל ילכו כחו. אל יכחו כחארונה. לטוף וכנסו
 כאשר פרעה וכו' כל המלכים נעלמו גדול והמלכים וברים יעשים
 מימינו ומצאלו. וכו' רוחים את משה והלכן שסס דומין
 למלאכי פרעה. רוח קומתן כחריזו לכונו. נגליו פייעס דומים
 לגלילי חמה וזו פייעס כיוז חמה. ויקום כחשכלות חמה.
 ודבור פייעס כחש' בלבתה. ומטה האלהים כיוז משה שחקוק
 עליו שם המפורס': (י) וכל מלכי מוצרת ומערב שיטבו שם
 גם פרעה נפל פחדם. ויבי' רוחתו ותחלה אתו לפרעה
 ולכל המלכים שיכביסו אללו ובסוכיו כהרבים ממשלם ובכחמו
 להס': (יא) אל מה אדם מתקבים אל אל אלהי פתגרים בלתי
 אליך שלח את עמי. אל ימי' ה' אשר אשעשך קולו. אל היה
 לו לבטול לו פטרם כמו כל המלכים רק כדברים כל אלו:
 (יב) כחמה שטס אלו פקסם בכחמו בו אלילות וקחו לו
 אליו אדום אליו מואב ידיון כו'. אל קרחתי כל הפקסם
 ולא מאלטו שם אלהים: (יג) משל להמ"ד לכסן הביס לו
 עבד יאל כהכין מן המדינה. הלך עבדו לנקשו ונקשו ג"כ
 כבית הקברות ולות אדוני אדוני. אמרו לו מי אדוניך. אמר
 פלויי כן. אל שטס. פתי. כהו אדם מנקס כנהיף. כך
 אמר משה שופי ופתי אלהות הכהה שיש כחיר ש' מתיס' כדר.
 אבל אלהיו כו' ויגש' ימי' וקום לילך כי אלהים
 אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם אמה מתקשו שם:
 (יד) כחמה שפס אל על פרעה יסירים והבטול והביב
 דרכו שם ישראל ואלו' הוד יעבד כל כחו ותחמוק לבו
 ויחמר לא ידעתו כו' משום לא שלח לי אגרת שלום ולא
 שלח לי דורון איני מבידו: (טו) (סס) מ"ש מלרים משל
 המדינות שנקסו ישראל לתורה אלף כחמה שש היו הפלרים
 שולטים בסוף העולם ועד כומו. ולא היה אומה מתעבת
 כפציות ונדברים מכוערים שטופים ככשפים וזנות כמו
 מלרים לפיך כזה חקוק על ידין לישראל. והקב"ה בקס'
 משה רבינו היה מתקן ארבעים פרסם: (יז) (סס) ויחמר ה'
 אל משה לך אל פרעה בנקר כהו יולא היתמה שפסה את
 עמו' אמה ש"ס כחמון כזה כי למשה כו': (יח) למש כפיא
 עינים מכה ש"ס כחמיו כי הם ומוךד' לגילום אלף קב"ה
 למש לך והכה את אלהיםם לפניהם. ומרעה אמר לי יאורי
 גו' כי גילום פלה לקראתו תמיד מכהניה של יעקב (כפרטי')
 לפיך כפרע ש' מענו כראשונה: (יט) וכן ממרים מלך לר'
 שטס עמו' אלום. ויאל שחירם ביה ש' יתר ממרים פרס'
 מאות שסס כסוף חירם רעשו של יבורה. מה שסס חירם
 היה גלה מזה ונכנס לים כביסוף ושפס לו י' פירוס'
 מרובעים ש' כנגד וכו' וסס ארוכים ושפס שטס ריקים
 וכסל ומיות כו' ורפעים ויקום וברקים. הרקיע כרלף
 שפס של זכוכית חקף אמה של ח"ק אמה ושפס כו' חמה
 לכה וכוכבים. הרקיע שמי שפס של כדור אלף אמה וסל'
 ג' מים שמיים כו' רלשמן לפני ואננים מנגליות מתקבים
 ונשמיים כמו דממים. הרקיע כו' ג"כ של כדור אלף וק' וה'
 אמה וכו' הכקוע הרביעי של עופרת אלהים אמה על א'
 תיבקים

(א) היות שידוע מהפ"ק רלבוים ואחרונים שאל לכד
 הכיסור מתכרד הכהנה די לנו לללח כס' ידי
 חיתנו והוא רק יבכר בכל אחד ויאל כס' ידי חונת הכיסור
 חמוני עס. אבל לא כדירים אכר כ' קורח היראים והשלמים
 ואינם עושים כמלות ה'בים מלמדנה. אך כל ש' במוסף יותר
 כהכיסור כלו יש לו כ"ר גדול והתלכנות כומו בקרבו כחמור
 אל הולחי שביס הלילה זה כ"ר שעות לא נלחה מלדכר
 כה דברי שמים ונשים והפללות ששעה עמוו כסס כ"ה הכל
 יכל. ויס ונעלם הל' די לנו להגות כיוז שעות כ' דוקא הקפיד
 ההורה הקדושה לפטר לאחריס ולכ"כ ולכניו קטענים והגדולים
 מביסם הללו. וחוק מטעמים הלאחרים פ"ס סוד כוה"ק
 שושה כפיסור זה ל"ר גדול לכורא ית' יש עוד טעמים הרבה
 כנגלה כידוע כפרט להכריז לכונות כני' האמונה שלימה
 הכלל כהכחמו יתי' ע"כ כתיק קית וקת מטפירי ופללות
 והיס של י"ח מ"ש ומרדסים ויקיטו להרלות כהו ובכוחיה
 ג' הכ"י ככיוול ע"כ רלחו לכונות כל כחמון חוק ואמין:
 (ב) ויאל רבינו הגדול כר ישראל כעל הפת"ק ככדורו מאמר
 חקך. מלות שש מה"ל לפטר כליל פסח ימים ששעה הקביה
 לאבותינו כמלרים נוסף על מלות זכירת יליח מלרים ביה
 ולילה ככל הכהה וע"כ נלכטו כחמור כהרבה פשעים
 לזכור המיד כ"י"ח וזה כדי שזכור לדורות הפללות כעיין
 כחמור ששקו לכניס כו' דור אחר דור כדי שיגדלו כעמרים
 וכן עד זקנה ויבינה כולח הידיעה כי הוא עיקר האמונה
 ומתעלת לכל דעת והילוכין והאיקרום מכיסי אלהת והמידות
 והכוחה וידיעת האל והגמול והעונש. וזה כי מס שטעסס
 לאכזריותו ורלחיו ממלרים מתחת מלך לו ואומה קסה ע"י
 מכות ומשונות ע"כ: כיא מלות משה"י כ"ו מורה כי ר"ל הוא
 המשניה כמעשה הישראלי כו' פ"ש (פיכ נעתיק קלח מוס):
 (ג) ואמה אתי הקורח לרין שחמור כדברי רבינו משה אלשרך
 ככרולה האיס להדות ולככה לה' לא ידמה כלבו שיערך ששי'
 סס נעלמות הפללות חילה חלילה לחשיב כחור כה ר"ל מאחי
 דעמה כי אלל כס"י סס היות ככלא וגדול כעמולם הוא
 נגדו כחלם וכאין וכלל יחשב כעיניו רק אללוו יחשב לגמלות.
 (וכ"כ ס' בינה כעמרים וחשנה לה' אחמר לרין כשי' שחכדי
 יודו לה' חסדו כהמורה וחשנה לה' אחמר לרין כשי' שחכדי
 חפדים זה ממנו ית' שאל הכניה על ענותותיו ושפס עמו
 שוכה אבל לא אחמר ששעה איזה פלה כי אין שם וכ פלה
 כעכרו ית' רק והפללותיו לב"ל אל אחמר סס נשים והפללות
 הוא רק כערכנו לעיני כ"ו. (זה ס' תחמד) ולו דומיה
 הכלה. מי יעלל נקורות ס' כו'. ומכל מה שבעתיק בוס ויכל
 ללמוד ככניהם כדלי ורלחו ע"י מעשינו שמה שפס ס' נשים
 והפללות לגמלו כי ככתו און כן רחו עמם ככיוול רק הכל
 תלוי כנו כעוה"י (פ"כ כיוול לקמן ג"כ קלח מביסם ואתות
 ומושמים אחר יעשה ב"ו כמכסרם פת יכל גווללו כ"ב אמן):
 (ד) ידוע גלות מלרים כחומר וכלכנס ועבודות פרך עיין היענ'
 כמדמש וילקוח קיבוי שיעור שביס להס: ויעשה הנה זקתה
 כ"ו כהו אל' כו'. אל הקבים אל משה אל פדעס וחל'
 כמטה כהו חקך כדך. הכטע שנקבר בין השמשות נחמר
 אלה"ר כגש' אדום מסרו לתוך ומוךד' וסס אל לארבעס
 ייחקה ליעקב ויעקב כוילכו למלרים ומסרו ליוסף. כשמת יוכב'
 יעטל כו' כיוו ויעתן כעליון של פרעה. וסס יתר את
 מחרשמו מלרים. רלח אותו ומדל לו ולקחו ונקטו בתוך גן
 שלו. ולא היה שום אדם עשולם יכול לעטול עד ככה משה
 למדין וכנס לתוך גנו ולקחו. רלח יתרו כן נתן לו למורה
 כחו ושלח. א"ר יבורה כר אחי המטה וס' עקלוי ארבעים סל'
 סיה וס' כפ"ר היה ושפס' מכות חקוקין עליו לז"ך עדי'ם
 כחל"כ (ועי' לקמן דהיס חקוק עליו סס מהפ"ר: ועי' לקמן
 דהמטה כהו ש' משה ביה כ"ד דוד המלך והוא יביה כ"ד
 משיח כהו ש' עקלוי סיה כ"ב: (ה) וילך משה והלכן אל פרעה
 וביז ש' די מלות פלתיס קודם פעלין של פרעה. וכל כל פתח
 ופתח היו אריות ודובים ושאר חיות רעות (הכל כבישופים)
 ולא היה שום כריה יבולה לכונו של בלתי רלשין ע"י"ס. כככחו

ספרי נפלאות

אלי ככל בוקר אלה עד שאל יבא חלק ואלה ל' יהקב"ם וכ"ט
יודע מחשבות וכוונות לכתוב אשר לכתוב היו יודע שכתב
כן מחשב כלנו עד שאל יאל הקדש לפניו שאלחם שבכס בנקב
גב' מכות כלהשונות הקשה את לנו ואלחם' התחוק לנו.
(וקיבוף חזק ראו שכן שמים יתקון את לנו. התחוק עני
נודע מדברי רבינו הגדול הרמב"ם ז"ל: (א) זכת פרוט
מפני מה הביא עליהם את הערוב שאלמו לישראל לאו ולודו
לנו דונים וחריות ובעש לנו קניניות והשקת בהם אמר הקב"ה
ללודן כל מיני חיות רעות ועופות השמים שעורבים:
(ב) והפליתי ביום ההוא את ארץ גושן וזה הפלא ופלא
שלא נכנס שום חיה ועוף במקום שישראל יושבין והיו רואים
כזה גבורת הים: (ג) היה מפני רעות ועופות השמים
כיוון לשאדם ולעיל עמשה חוד לביתו לבדו וזולתם לוח
המלרי היום כמות בני הנחמדים. ח"ל שב עמי ואשכנז לך
חשבו לרק כמה חסרת בידו חמשה הנה הואל חק אלי הברי
או' וכן חלל כולם: (ד) מכת דבר ולא ימות מכל לבני
אשילו כהמה חיים של ישראל וחיים של מזרי לא מתה אשילו
כהמה שהיה ביד מזרי וזה לישראל תרעומות עליה לא
מתה: יבקר ידעו דיו: (ה) היה כהן עמו שכתבה עלו:
(ו) חסין. ופיס גדולים ימכו בחזק. משה ותהיה לקחו
הייה מלוח חמשים שיה הכבדן אחיה בחוקיו ידיו של משה
מתה חסן של חסין. וזה אדם וזקן חן למעלה אינו מהלך
מתה חמה ומשה שנת פרק עת הכבדן דבר בלא היה בו משה
והיו השמיים עד כשא הכבוד: (ז) ולא יכלו התרעומים
יעמוד לפני משה חסין הרעצה הם הביאו עמה להפליק לילוד
כי הבן בילוד כדי שיומי משה לפיך בלטה הרעצה עליהם
נוהר ונתחיישו מאד לפני משה רבינו: (ח) כדד בלא היה
גמורו כי אכל עקוד להיות בימי גוג ומגוג. וכן כל המכות
וגב' היםים שהיו אז עוד כיתר באת יהיו כ"ב בימי המשיח
שואמר כימי אלקח מארץ מזרים הרבים נפלות: (ט) וה'
הגן קולות וכדד ותהיה את אלהיה יהיו כדד וזה מתלקחת.
הקב"ה בגבורותיו עושה ביום ג' שואלים את ומים ויהי
אם וכדד מעורבים יחד ע"ד הפלא. רק כהן נואן לא היה
כלל (ע"ש כהרובה). וישאל פרעם כו' ה' דרדיק כו'. ויאמר
משה כלחתי את העיר כו' שלא חסן להתפלל כהן העיר
במלאה גלויי טובדי כוכבים. ומשר לא יתך אלהה חללי כרסין
וילחמי ירדו בימי יוכבו על האלמויים שאלמו ויהי בנוסם
מפני ישראל וה' השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים
יהרג גולם שיי"ש. והבאר עתידו לירד בימי גוג ומגוג כו':
(מ) ארבע (ע"ש כמדד): (ג) חושך. מפני מה הביא
עליהם חושך. יתכרך שמו שאין לפניו מואה פנים והוא חשך
לכות שהיו שופטים בישראל שהיה להם עושר וגדולה כמזרים
יג' היו רואים ולחם את גס היה להם כל טוב ולמה להם
ארץ ישראל כו' ולא רנה הקב"ה להמיתם כפרהסיה לפני
מזרים לכן הביא עליהם חושך והיו ישראל הקבירים את מתייהם:
(ג) ג' ימים הראובים היו חושך אפס יעודו ימים חושך
מוכפל של ששה יושב ונקב לעמוד אלי יבול לעמוד. עומד
לא כול ליבם בחושך משמות וכן ימי אלהם הללו היו
ישראל יכנסים לכתיהם וראו כהם כלי כסף והכב ויבאר מיני
המזדים החי' כל לשאלו ממנו אם אתה אין לי חסן זה
הואר לו הלא רחמינו במקום פלוגי תהיה פלוגיה קיימים
מה שאמר והחרי כן יאלו ברכוש גדול: (ג) ולכל בני ישראל
היה חור כמובחוסם. כהן נואן לא יאמר רק כמובחוסם כל
מקום שהיה יהודי יכנס היה פלא גדול משה"י כי בלחתי
מקום שהיה חושך ולפני היה אור ליהודי היה אור כוכב ומאיר
יו מה שכתובות וכתובות כחורין וכסדקין עליהם יאמר נד
לרבי דבר כו': (ג) הרי ששה ימי חושך היו כמזרים ויום
שביעי היה חלל הים שנאמר ויהי הפען והחשך יואר את
הילה כן היה הקב"ה עושה שם גס כן פלא זה אדוני להם ענן
וחשך למזרים ושם היה מאיר לישראל עיי"ש: (ד) דבר נא
בלחתי הפס כו' אמרו לו הלאי סאלא בעלמנו משל לאדם שהיה

הסוב כמים האבירים אמרו לו לתמר רבך מתיר אותך ונתון
לך ממון הרבה ח"ל כנקבס מהם הולחמי עתה וחייני כנקבס
ממון: (ב) זכת כבורות כהם אתה ח"ל כמות הלילם כו'.
אל חוסף כו'. יפה אמרת אל חוסף כו' חני לא אבוא עוד
אלך אלה חמה תבוא אלי כנילה והכד כנא זה שמועד נבדך
והאלהים זה וכל בני פלשין אלו אשר לך יבואו הללי כולכם
ומנקבסים ומתחמרים ממני ומתחמרים לי בלחתי מחלן: (ג) וה'
הכב כל כבור. זכב היו רואים את ה' ומשם לא יבואו את
ה'. מי יהוא רח' ה' מוליק כבורו חלל ישראל ואל' כנקבס
ממך ליהן זה עמך. כיון שהגיש ח' לילה הכד הקב"ה כל
כבורות ואותן שהיו ימורים כתייהם של ישראל היה הקב"ה
ככיכול כותב פתח בין ישראל וכן מזרי כשהיו כמות ישראלים
וכתובים מזרי ח' נעל הקב"ה את שמותו של מזרי והיה
בשמותו של יודי והיו יהודים ומתעוררים בשמותם ומואלים
את המלכי מת בלחמם בין כל ח' וא' והודו וכמות ישראלים
(ג) וי"ש חלות לילה חקוס להודות לך על משפתי דרדק:
(ד) הקב"ה ה' מוהם כל טיפה וטיפה. וי' מזרי שהיו לו
נשים הרבה ומכל אחת כן כבור אז נקבה כבורה. הקב"ה יודע
הסתרות המים כולם ואף הקביות כבורות מתו חוץ חסיה נת
פרשה כמחל לה פרקלים טוב זה משה. וחוק פרשה לבדו
שהיה ג"כ כבור כתייה כדי כפר ולפרסם בעולם כהם נפלות
וגבורות ה': (ב) וה' הכה כל כבור לא עיי מלאך ולא עיי
כיו' ומה עטס הקב"ה ככבודו ובעלמו הלא סדום ועמורה
כו' עס רג חלחל המית כולם עיי מלאך ח'. וכן משה שמריג
כחול הים הרבה מאד המית כולם עיי מלאך ח' ה' ה' ה' קלה
יד ה' ית' נפשות זכב שחפן עיי אחד ממשנהו. חלל הים
המקום ההוא שחוק עטמה מאד והיה הש"י ית' ה' ה' ה'
לעך כו' מלאך ח'. וגם ישראל וזמלא כחאך הנהלת כו'
אז ח"ו כו' כי שם היה חני אבות העומה ובלחתי זמן היו
מזרים שולשין מסוף עולם ועד סופו ולא היו מולוכין כעבירות
אשורין כומה וכסוף כמזרם: (ג) כבור מזרים שהיו
אז בלחתי זמן כמקומות חמרים חק רחוק כהם פרסותה
מתו אז. וכן כבורים של אחר אמות שהיו אז כמזרים מתו
ג' כ': (ד) למכה מזרים ככבורים הכבורים בעלמם שהיו
שם חלום לתייה הלטו וזעקו כקול קולות נולח כהם סרו
ממנו מהרה כי כולנו מתים ולא בשמו לקולם ועמדו ככבורים
עלמם והכרו מהם עס דר מזרי וי"ש ככבורים: (א) כל
אחור הללה הים פרעה הולך ומסכך כלל שוק וזאק ואומר
היהן הוא משה והיו דר והיו כתייה של ישראל מואקוס ואבאו
כו פרעה להיכן אתה הולך ח"ל משה חני כנקבס והם ארתלים
כו והלחתי כהן הוא דר ומבחקים עליו עד שמעד עליו. ואמר
לו משה. פרעה מה אתה מתקן מי בוא חלל מי אתה חללי
אז חני אלךך והיה פרעה מתחנן לפניו קומו לכו מתוך עמי.
ח"ל משה וכו' גבנים אנו שולך חלילה. עוד ח"ל משה כח'
שטה וכי בילים ח' יואלים. ח"ל עוד כספט קומו לכו אז ח'
ח"ל הקב"ה כוח לנו אל ח' יא' שפתח ביתו עד בקר. וזכ'
בעומו של יוס דרך שרדך דרך חיות כמו בני מלכים כפרהסיה
ולא כחשאי ביליה. אמר ליה למה אתה מתעורר שפתך הרבה
אמר להם שאלו כבור ומתייהר שמה חמית ח"ל ח' חירא
לגדולה מזו אתה מבור. ח"ל המור הרי אתם כרשומים הרי
אתם עבדיו של הקב"ה עשה כן והתחיל פרעה לוח לשעבר
הייתם עבדי חלל עכשיו אתם בני חורין הרי אתם עבדיו של
הקב"ה. וקריבים אתם חלל לשמו שנאמר חלל עבדי ה':
(כ) והח' לעקה גדולה כמזרים כלי כולם להכדו את פרעה
כו' וישראל קורין את חמיהם: (ג) חמיהם כל ישראל היו
מתעוררים בין ארלות מתייהר לשלול כסף וזהב ומתחמרים עלם
וזכב עסק ככלי המשכן ובעלי ארזים אשר הדין עבדי חמיהם
כמיו ועוכס בעלמות יוסף: (ד) וקודם היה מסכך ג' ימים
וג' לילות לנקב את ארזין יוסף הדיק ולא מלאו משתחייבם
הרבה נפתח בו סרס ח' אכס חמיהם לו אדוני להם חמיהם
עיק כ"כ אמר לה ג' ימים ונ' לילות סככתו ולא מלאו חמיהם
אמרה לו כוא ואלרך היין היא הלכה עמו לילת אמרה לו

ספרי נפלאות

שם אמות כנגד כל אי מישראל ראש כחם עם רב היו:
(עו) ושמעו הקריבו בו א"ר ברכיה יפה ביהם הקרבת פתח
לישראל ותר מק' אומות עם תפלות וכו' בלוחה שבה לא
ידעו מה לעשות שהיו מ'קפין מכל לרדן. הים הגדול סוגר.
השואה עם רב כחול בים רודפין ומזל אחד האדיר שם
חיות רעות נחשים כו'. וזו עינין למרומם. ראו בר של
מלרים נוסט אחרים והיו נלרה גדולה וטקו לה' חזינו
שנבנים הושעם נח. אמר הקב"ה זאת אני מקב' ביהמי
מחאהו לחפלתן שיפלטו בלב נשכר: (עו) גם למעלה נבנים
היה רשב דגול: פתח עווא בר של מלרים לאני הקב"ה
רשב"ע אומה זו ביהה מיליז ממלרים ים לי דין עליסם
יבא מיחלם בר בלרם ארדון פתח אמה גזרת על אומה זו שיביו
ודון שמו פתח עווא רבש"ע אמה גזרת על אומה זו שיביו
מבוגדרים בלי ד' אמות בלי ד' אמות ביה ועדיין לא נכתבדו
כ"כ ולא בניע ומנס לנחם אלא חן לי רשות ואחוריס
למלרים כסם שאלהם לו קויים כך כביעתק קיים. אמר הקב"ה
למיחלם החורו לו השונה בתק מיחלם. בלוחה שם הסיב
הקב"ה ים לי לנמד זכות לבני כלום נחמינו שטנד אלא
כשכל דיבור אחד שדיבר אברהם כמה אדם וכו' והרי בגלות
התחיל מן יחאק שנעשו גרים פ"ג: (עח) עוד אמר רשב"ע
אחת נקראת לרדק ובר אין נסידך לא עולה ולא משות גנים
למה אהה רולה להטביע את מלרים בים (ע"ג"ש סוטב).
בלוחה שם בניס הקב"ה כל שמליח' של מעלה ואמר הו
דין בני ובין עווא. (פ"ג) הפסק כבורך שבדין לריבים
גיטעט בני. אמר עווא חמד דיין הס ייביים חלל שב
עליהם נמדת בהרמים בלוחה שם עוד נבדיל ולקח
מלכן כל טע ואמר רשב"ע זכור שטנד קשה שטנד עם
נתיק ראש לא הפסקו כנס לבנים לקחו בניס בלרם חתה
הכסום נניס כו'. ועל אומה תדחם מיד ילא הפסק דין
ועובעם בים (ע"ג"ש ויעט לך). (עט) התילבו ורלו את יצועת
ה' אמרו לו יאמיני לא למחר. חלל משה רבינו אין חלו
יכולים לסגול עוד ביקש משה מהש"י והראה להם כיחוח
ומחנות של מלאכי שבת שבתו לעומם אז הקטו: (ס) ויאמר
ה' כו' מה הלעק אלי דבר אלי בני ישראל וישעו. פ"י אור
המים בק: ש"ג הקרוק למעלה כללו עט"ו כו'. ורדקו התעוררות
לדחאך לעורר בהרמים מלמעלה לעיכך ויסעו לתוך בים
מסירת כנסם יקיים ליווי הש"י. וכן פשו כשעמדו הכבטים
על ים זה אומר אלי חרד וזה אומר אלי חרד ומתוך כסם
מחוקעטים קצן שבת בנימין וירדו לים התלה התחילו שרי
יהודס לרגום אומם בלגנים כו' והקב"ה נתן לבינים שבתם
זכר בנימין שבתם שבינה בחלקו ויהודה זכר למלכות:
(סא) והמים לא חומם כבשה שישראל ירדו לים ירד
נברחל עשהם ומחמם כחומם וביה מכריזו בין טים למים
הסבורי שישראל שפתדין לקבל התורה עמינו שג הקב"ה שנאמר
מימינו לא דמ דתו ומשאלה בים מכריזו הסבורי כללו
שפתדין להיות חסיון בתחילת ולמים בלגיניה לוח הסבור
כללו שפתדין להיות חסיון חסיון לפניהם בנדיה. ופסלתי
היה חומר הסבורי כפדו נליה מחלדיהן. אז ירדו השמים ואומר
רשב"ע האם לא נכדו פטרת חוככים אלו בללו חלל הקב"ה
שועה שבעולם וכי לדעתם שפדוהו כהא לא ענדוהו אלא
שחוק שטנד ומתוך סרפס דעת ואחר דן סוג כמוד ולומם
כדון: (סב) שטרם כתיב יעשו לאטוניה עם הים. (סג)
ויכנסו בני ישראל בים כמין חלל ונכנסו ישראל
לחוכו. (סד) נעשה קרקעית הים יבם בלא חומר וטע' (סד)
קרקעית הים שברכו בו המלרים כהיו רודפים אחר ישראל
ותלחלה ונעשה חומר וטע' (ה) מים הקב"ה בים לא אלא
חתיכה א' אלא חתיכות קטנות כמין לבנים ואבני בנין
הספורים זה אלא זה. (ו) נתקפו המים הולקים כמו שלמים
(ז) נגזר הים לייב גרים כמי שבערו כל שבת כדרך אהר
לכדו (ח) אלא המים כשברו וזכרו וזכרו כלי ביהול
הכבטים אלו את אלו שטנד האם היה מאיז להם כעלם
השמים לטוב. (ט) ילא ממנו מים מחוקים ובתי אומם

מקום כזה הבליו חרן שג חק ככרים ע"ש כישוף. ואמרו
לפניהם לרדק את תלא חומם זו לעולם כו'. מיד עמד משה
י'קק יוסף יוסף את כבוד הללוי ישראל על גולתם ואלהם
כל ישראל בלא וכל לנחם כעודך כו'. מעשים ים כך התקם
רחמים נפיו וקורן ועטה מן התבוס מיד ענה מן התבוס
כו' את אחד לקחו על כתפו וסלך: (סד) מלרים עבו
לגנים של זכר נכבשים אלא יטוב שום חלם ליקח הארונן
כל יוסף יסיו נוכחים וקונן כולך ככל ארואה מלרים מהלך
מ' ים כדו בלא יוכלו בני ישראל לנחם ממלרים כעודו.
(נד) ומה משה מיד שחקו בנחמך וכל בני ישראל לא יחדן כו':
(נז) לא נמלא זכות כל כך בישראל לנחם לזה להם הקב"ה
כ' מלוח זכות פתח ומילה. והרבה אבשים משה לא רטו למול
מה עשה הקב"ה אחר למשה שיפעה הפתח ועשה הפתח ונזר
הקב"ה לביעז רוחות העולם ויבכות מן עין משה ודבקו
בלימו הפתח והיה ריחו טוב כולך מרלך ארבעים יום
נחכסו בני ישראל אלא משה וחמדו לו לרדונו כבקש ממך
למלחמה משחקר מפני שאנו עיינים מן היות חמוק מלך. אמר
להם ים כדו אתם נמוליס חילום חילום מפתח מיד נתנו
פלטם ומנו והתברכו דם פתח ודם מילה בנחמך ואשגור
עלך וארלך כו' כדמין חיי דם פתח. כדמין חיי דם מילה.
משה פתח שמונו כונס. כי קולו של משה היה הולך ארבעים
ספס. ר' יונתן אומר משה ובשם רבות ישראל ילאו
למלרים. גם יערך רב משה ועטרים רבוא (ע"ג) דמות של
כסום הרבה מולן. וכן נדה לא כו' מגיד שבתן עם רב
כזה לא אמרו למשה איך חנו וילחין למדבר ואין לנו מחיה
רק כשרנו בני כמ"ה הולך וקראתו כו' וכתתי לך חמד כעודך
לכתך חתמי כמחבר בני: (סח) ויבא כבלת חרשם פדעה
זות וי' חבל לרופא גדול שהיה במדינה כל אדם שיש לו כאב
לא חלל ומרפאהו בשלא הרופא ממדינה כולם אומר וי' וי'
מי ירפא לנו. כך כביתיה לוח משה של מלרים הלכו למשה
ובואו חתמלו עיניהם ועשבו בשלאו בשלאו יעמיס ה'
אומתו מי בקם שפדוהו: (סא) ולא נתם כו' ר' אליעזר
אומר נתן קודם הים. ים אחד גנון שמו עבני בניו כל
אדמים אחר נגלה עלי. קו"ה הוילח אחרים ממלרים בני
אדמים היו נבדו כה מל' כעמו נבנורחם לנחם קודם זמן
הלואה עמדו ונקחו את ה'הן וגיניהם וילאו ממלרים והרגום
אזכר נת מלרים חתמי הים על שפדוהו כרית אלוים: (ע) ואת
עלמות יוסף כו'. עמד משה על גילום ואמר יוסף הניע
שפעה שהקב"ה גואל ר בניו. שביניה משכנת לך וישראל
שמוכרן לך עמי כדור שמוכרים לך מיד קף ועלה ארונם של
יוסף בניו ואל עוד פיה זכר יוסף מלדק עם ארון יעקב
שלו כפדי פדעה ווק ביתו ועם ארון הקודם ויבטיה
הקדושה. גם הכהנים הלויים וישראל. ושכנה עמי ככוד.
ולא עוד אלא שהיה ארונם של יוסף מהלך עם הארץ מן
עולמים ית' ואחרים אומרים מה עיני של מה כולך עם ח'
העולמים וישראל השיבו להם קיים זה מה שכתוב כזה כו':
(עב) ותי הולך לפניהם כו'. עמי כבוד הולכים עמו ד' מדי
(עג) ומה עולם א' מלמעלה כו'. מלמעלה כל מקום הגומך הים
מגיניה וכל הגוהה ממנו כו' וה' ממה נחשים ועקרנים ומכד
מדרקן לפניהם כו'. (עג) [גוין בתרגום יונתן] איך שהקב"ה
היה מביטו כנגדו למקום יביעלם מקום בהמ"ק ואכלו שם
הכחה האמיני חמדו מיד לבלן וי"ש אלא חתכם על כניפי
גברים עי"הם. (וכו) עוד בחוספה עוז יהיה כנאולה שפתירם
(עג) (עג) מן המדות שם היתה עטרת כוכבים ושם היה
קיים מיהם בלרם ושם כיה יוסף את כל הכסף וזכר קיבין
כימי ברעם והטוין שם כו'. (עד) מה זאת עשיתו כי בלחנו
כו'. שדעה היה בולט או מחוק העולם וע"ם כשכל כבודן
של ישראל בלא יאמרו ביד אומה כויהם מסורה. וכן נבדולנו
ואהרבה ית' ועשיתו איך לבל לבל האומות לגנות המים
וכנא יאמרו מה אלו שפיו כבשותכם כיתוחם והלכו להם וממנו
אחם חוככים מים: (עה) ובלגישם פ"ה. ויאל בלבים ויאל

ספורי נפלאות

(צו) מאין היה להם חופים ומתלות כמדבר אלף היו ידעוים הכספים כמדור שהקציה יעשה להם כמים ע"פ לקוחו כל וזמר ממלכות לפרדות ולהלל לה' : (צז) אלף וינקי גדי על עזבו את הדד מליק ותחתיו לומר טיבה שפרעה דוה"ק על כולם. (עשין) תורה ומדעים חופים : (פ) אלף ויפטר הכנים : (עין) ומה שמסת יומא פרק בתלמי : (פז) גב ממדבר הגדול והטורא כו' טיבה שמוס מלוח פרסאות מנה חיות רעות נחשים וברשים פסס אי עקר איש אחד כמדבר הכוא והלאה טיבה נחש אי יכן וטיב גדול כקורה בית הכד והכנה לו רלשו ומרוב חרדה ושמד שפחד מתחת שרלה פתח נשבו לו עמדו וכו' קורין אותו מרובה. ומכלל ה' כדוב רחמי היללם : (פ"ט) ממדעים וילקוט שבענו ורלוני :

ספורי נפלאות חלק שני

(א) **כמדורש** כל הכיסים והפולות והפירות והמפותים שבו כפולות עוד ביתר שאת עמיד הקפים לסיניא לוחם בגאולה בעתה ב"ב ונאמר וזלי אחיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולכבוד הטיב כחוכה : (ב) כפול רבינו הגדול אור הערב הרמזים הק' סוף הל' מליכס וזה לבטו הנשים. המך כפטי שמד ב"ב לחומר המלכות לדוד לייסוס וכונה האקדס ועקב נדתי ויבאל כו' וכל מי באינו מאינין כו' או מי באינו מתנה לביאחו לא כדברי נביאים לבד הוא כופר אלף כופר תורה ובמשה רבינו (פ"י"ט) : (ג) אלף חל על הדעת שהלך העבית לקרן לעשות אריות ומוס. זה אינו אלף אש יעמוד מלך מבית דוד הונה כדורס ועוסק במלוח כדור לבו כפי הטהרה שכתב ופ"ט ויפך את כל יבאל ילך לה ויחוקר לבנם ויתקן את כל הפולס כולו לעבוד ה' וזו המלך המביא המביא (ע"ב) : (ד) פ"ט שיהי תשובה ה' על הקשיא המזכרמה למה הענישה התורם היעודים הכותמים וכתבה היעודים ג"מ (ע"ג) כו' כלי יקר פי נחקויו כענה תיוליס ע"ז ע"ש ומתמי (תח) ומיך שך פירובו אש נחקויו תלמי ותקיימו הטהרה כרלתי אשעי לבס כל הכרבות והטובות כ"ל שתינו פניין לטוב התורה ובמשה וזונו אי אכתי עוליס כל הקלות היו בלא תסוי פניין לעבך הטהרה כי הלהות והדלגתי ימני חכמה מעבודת הכורא כתי סחלכרו חמי ינו"ה ונאמר שיהיה בני עולמות מ"ש. וכ' ומתני ה' רחלם כל יבאל ונבליס והביים ימות המביא כדו סיטוט מגילות בהלות איין מניה להם לעסוק כדורה ועלות כהנון ובזותן הימים חרבה כדעה והתכמה והאלמת כו' ונאמר והסרתי את לב האקן שכתבם מפי שתייה המלך שישמוד מרע דוד יהי בעל חמה ותר מהלמה המלך ונביא גדול קרוב למה רבינו לכן ילמד את כל המס וירם רעב דרכי ה' כו'. ובהל' מליכס כי כלוחו סומן לא יהיה רעב ולא מחמתה כו' לא ק"ה ונאם שפיר שהייתה תהיה וישפעת חרבה על המעדים יהיו מליין כפסר ולא יחא פסק כל הפולס אלף לעפת את ה' כי כ"ב לבד : וכתב עוד כנקמתו לפי חלק אינו מתחין ומקוין אל ימות המביא לרוב כפולות והעשר ולא כדו שירכב על סיסי ואלף לשמות יין כמיני זמר כמו שחובטין מטבולי כדעת אלף כלמה הכינים והסרדים ימות השיש ותבותם רכבה חלקו לאה זיהיה זו מקיינון כלדיקס והסגת סאוס ומתנה וזלי המלך רובו יבורו והפלת קייטוח כל היסי כו' ועשיית כל הלהת כו' כו' ע"י כס כוד : (ה) חגב דלחא לידן ענין כפולות המלך כה ק"ה כדקרי דלח' חר חניה האל שהקייב חרבה החת יתקן לא ילא ממנו דבר אי לבטלה כו' גידו כס עבסו יתקן כל כמד דוד המלך עמד הוא אזור מתוין של אייבו הכונה הכדוית קין שדלח' קטס כו' הקפים כו'. וכל ימין שערד ליקטו על כקייטו גליות שיהיה כיום כהוא יתקן כבאור גדול : (ו) אין המיות שפכנותם אלף בזכות המשה כו' וכס' עמדה הקיים כפיא נאמר דלח' אשך כן יתקן עימד ע"י פתח גיכס וכו' אומר

נחה רוח. (י) לזרז שמה מסכ מח אליו הנותרים כיו נקפלים ועשים ערומות. (ישקע) חמי כדעוהו משה ד' פ"ה דאבות : (יב) ויהי כלביות הכוקר. רלם גכרילא לפרג את המזנים גלילה אחר לו הקפיה המתן להס עד אותה שעה שפול אביס עמי שנאמר ויכסם אכרסה כדוקר כיון בשען כדריאל כך לא נע כסם כל הילה : (יג) ויחוקר ס' כפמוד אש וענין. היה הפמוד ענין יורד ועשה אותו קטע ועמוד וכל מרתיו ויפלוטו כוסיסו כמתמעות ויטר את אוקן מרכבותיו (שייט כדשי) : (יד) כמו שאלו אלף היס לקו כך הפלגיה כמלרס כבולכו כס לקו כך. ונעשה כל המדינה חרבה וסוממה. והמזנים רלו לחזיר לניתס שראו לתם אף עשה הקפיה נגדמו גלי יהו לכוסיס וכריס וכל פרסה וכל מזנים כמו כוסיס יקבות והיס הכוסיס של מזנים רליס אחריהם מלד עד כהקפוס המיס והיס כל מלרי לומר לפסוק מהו זה אהמול ייחתי מושכך להקקותך מיס ולא לרית לבוא אחרי ועכשו היה רן כחשק לניס לבקעני נמיס. אף בלמה גיורה המלך ס' כו' : (טז) וינער ס' את מזנים כלדס שמועד את הקדינה התחמון עולה למעלה לקו (ספיר"ט) וינער מהרס ביד מלחיס נעריס ביד מלחיס אכרסה לדונס כפעת מיתתם כיסוריס קפסי. והנה הרבעיס כפסה היו כידויס כניס כיסוריס קפסי והריס והכינויסי כו' (ספיר"ט) ונרוך אל עליון אשר משלם סכל מזה כ"מ : (פז) וסוי מזינים טיסיס טיסיס ועולין מן היס למעלה והיו המיס רלן אחר כל מליני ומליני ומורידן לים. בני מכספסי גדולים היו כמלרסי יוחי וממרח פשו להס כניס ככפסיס ופרחו כמור ונלוו כדונו של עולס אחר גכרילא רכש"ע כדוב כגוןך תהרוס מידת קייך מיד אחר הקפיה ויבאל כל עשה כס דין הפסן מיבאל כזית רלחן וקעקען טי"ס המיס : (פח) ועשה את היס לתרבה כל המיס שבעליס נקטמו ורלו כולם נגרות ונפלוות הכורה אף המיס כפכתיס ובגרות כניניות נקטמו אף המיס הפלגיוס והמיס סחתותיסי כולם נקטמו ונכחורו כל המיס כבעולם חורו. ומזריס סיסי לקרלחו כל מקוס שטיב המלרי דן למרותן מן היס סיה היס רן כגדו כו' : (פח) כשלה אחרון מן יבאל מן היס או ירד אחרון מן סמלרס לתוך היס. התחילו מלחי הכרת וורקין כסס חליס ורכני אלנגיט וחס נגמריס ומסרבו כיסוריס קפסי המיס : (צ) מפי כחה דכריס ורלו יבאל את מזנים מתיס על כל פת היס סיהיסי סיס וורקין לתוך גליוני המזיקס כדוך הול. אי כדו שברלל לא יאמרו כסם שפליטו מלד זה כך יעלו מזנים מלד אחר. כי כדו שיקחו את הכיהו שבו עטויין כסך וזכס ויאכניס עובות. ג' כדו שברלל יהיו ענייסיס כסס ויכריין אותם ויאומריס זה היה בוטר זה מושל זה הכה אותו זה ככל לי נל אחר היה לבד לנעד אותו כל כך עתה כל כוסכס כו' : (צא) ולא נבאר היס עד אי וולת פרעה לבדו הוא נבאר אמל פטו כחול היס און מהפך בים כפולס כדו שחי כולם דה פרעה לבד ונאר כדו שיפסר כפולס נכרות ס' ואלחי מלך כנינוס והחזיר את בני שירי כתשובה כימי זונס הכיהו (עיין חרנוס וקליט) : (צב) כשעת קריעת ים סוף היה משורר הקפיה את האכות אכרסה יתקן ויטקן מהכייסיס לכו ורלו כשמתת כניסיס ויהיילס לכתן ורלו ומתו כחיות ובגאולת כנייהס : (צג) ויבולא כוה עשה הקפיה לבדוויט דוד הקדוש רגל רכישו כמדורס כפיה כחמ"ק לא יכול הארון ליכנס כבעריס וזהו שלמה לסיניא חרובו של אכיו ככאן. וזו החימה ה' לדוד ועמד על רגליו כו' (הוכח) כללתי עיין מדדס ארלח) : (צד) וירא יבאל את מזנים מלד רלו כל יבאל את כס כל מזנים כול : (צה) או יביר משה כיון שאלו יבאל מן היס כקבו מה"ס ויבאל את מזני סיה אחר הקפיה והנלחסיס היטוי חל יבאל חתלס אר"י ומלחי הפלגיוס והביסיס עומדיס וקילטו כניסיס חתלה התחילו מה"ס להחרסם לא דינוו סקידמו לנו האנסיס אלף אף הכיסיס. ח"ל הקפיה הייסיס כן הוא לקרן להח"ו

ספרי נפלאות

משיחית לש"ס הוא מילני. וזה רמז מאשר שמנה לחמו במח"ס
 אותיות ממנה וכו' לחמו ופסק שלו פ"ט): (ז) כס' לקס שמואל
 (מסד כגדול מ' פ"ט כס' ז"ל וכד כחמ"ט ג"ט ע"ט ליקוט
 ממדרשים נפנין בגאולה). ננין כחמ"ק יס"ה קודם קיבוץ
 גלות שנאמר כוזה ירושלים ה' וחת"כ נדמי ישראל כנס.
 וקיטץ גלות יס"ה ארבעים שנה קודם תחמ"ט: (ח) כל
 אומן שפנו את בני ישראל שימרו כחמ"ט יוראו כנסותו מלך
 ולנכס נכבר בו: (ט) מלך המשיח כמנוון דכרו מתקיימן
 אומרים לו מדינה פלנית מרדך כן הוא אומר ויך המלאך
 כמחל ויחל אומה. ומחיד כשולם הכניא אומות מלך
 המשיח והוא אומר לפס. יש ביניכם מבני ישראל הכניאו לי
 והם מציאים את בני על כתיבם והוא אומר זה כסן זה
 לוי כו'. כגון און ומכרו לפגדים ויבטחו בו: (י) הלאש"ך
 סך ואלר מפרשים כולם הקפו על אריותו כגלות כולם נמרים
 נגאלו אף בהללו מוכדי כוכבים והללו מוכדי כוכבים וכתיב
 בני היתה בגאולה אף שפשו כבים נכריות (וה"ל לפתח
 אריות דכריס ויין כספר די הקטנה ק"ה התיקון היותר
 נכון מפי רבינו משה הלש"ך): הנה נודע בא"ל היות מפתח
 הוואם למסע א"ל שיקים תחלת הכר בלע למעלה כמרו"ל
 פ"פ יפקוד ה' על לבא המרום במרום כו' וה"ל בגאולה
 מלרים וכן כשאר יבשות שיעבו ליהראל הפול הקב"ה קודם
 שער של אוהה אומה והכפילו למדרי וז"ל מציא היתה
 שפלת האומה היות אכל עכבו הוא גלות אדם והער שלו
 סמ"ט הוא כהסן כו' וז"ל אף יובל היתה מפתח את אלו
 בעמנו ונתים בו כח ומיל עול"ל כמנונות המרים ויין
 ולילה אלו מוכיפים עוו וכה בו ובמילותיו הרבים ע"כ עיקר
 גלו כמשיכה מליטה בלוי ויבשל מדרגתו מציא וחת"כ התיב
 אגולה שלימה וז"ל רז"ל א"ל (בא"ל במפרשים): ע"כ מדרש
 מלך כהן והכרתו שישבו כו' (בא"ל במפרשים): ע"כ מדרש
 דאכסו ואנידו לכם רבנן אמרי לוב אותם הוקן על ההולקה
 (מלך) ומתה מרו"ל יובל אדם להכתיב גידל ענין אהיות
 כנ"י וה"ך הוא דבר גדול ומלא עד כלי שיכור וינין בהקמת
 שידור ת"ס בהכתיב בעוה"י שיבג את א' בתורה ע"י אהבה
 א' מישאלו כי ש"ר אותיות תורה בו"י ע"כ א"ל יקטן
 שפייר כי זה כל האדם וכמו"ל לסיפון ע"י שידור נפשות
 פתחין את הגאולה ר"ל) אשר לטון תהון נולדו כהכיס
 אחת כו' נעשו כנ"י אגודה א' התקינו מלחמכ נגאולה:
 (יב) וכינו"ל א"ל אריות כו' א"ל לבנות בלום
 ופטטס מנוח"ל ע"ס מאור"ל דבות כו' את חתך אף כעון
 שנאלת תס ללמדך בשקול ש"ח כנגד ג' עבולות עבודה
 כוכבים ג"ט ש"ז. ולכן א"ל הכות נכנית אלה בתיוקן עון
 זט. ועוד וזאת ה' הוא יחד שהכל תלוי בו כוונת לודע
 תן כי כחות שידור נכנות למע"ה נעשה ג"כ למעלה חו"י
 שידור כבורן וע"י כענע העולם חוזר לחסו וכוהו וכן
 כסיפון שלום התחמון מתורה בלום העליון וע"י משה הקור
 כל כנרבות העליון וכמרו"ל לא מלא הקב"ה כלי מחיה ברכה
 אלה שלום: (יג) (אנב אמת"ק כ"ה דבר נחמד מודי כי אין
 נחמד מן האמת) כפי וילא כמדרש התפול יעקב א"ל יהיה
 אלהים עמדי שימור אותי מעטרת כוכבים גיש ושר ומלכות
 שרע ע"י"ט וז"ל כס כוונ"ק הטין כמנון אמת וי"ט כי י"ט
 די רגלי המרכבה קדושה המצויים כנגד ארבע אריות השרע
 שו"ס גיש. והנה את זה לנאות זה פכה כפי"ט סג די רגלי
 המרכבה מדרגות המצויים כדי שיהיה האדם בחידי כעוב
 ורע כבוה שיגל לפכות כפי בירנה ע"כ ליל כבוה כי וז"ל אין
 שרע וטוהו. ונגודם הם די מיתות כ"ד קולס שריפה כו'
 פ"ט) המרכבה ויגשן לך) נגד פס די אריות כס הקדוש
 ונ"י שחננה בו די רגלי המרכבה כל המצויים
 וקך מצויים נגד די רשעי שונות ע"כ ג"ט ש"ד כגון שרע
 אשך רשעי ערבות ד' אבות וזקן א"ל אבות כוונתו (ע"כ
 שלטנו הרעיוני הקדושים כחם' פתחין על פון לש"ס שחסמר
 שערות כ"ל נעט וזכרו כס התיאור והכלל בעש"ס שאל
 עריות וסכ כגון א"ל לפיכך. ויטן לש"ס מגדיל הגדל ג' י

עבירות הללו כמ"ס רי"ל). גם כל חכמי אמת כי שגס די
 גלות מצויים ס' כנגד די מדרגות המצויים ולכן גלות מלך
 גלות ד' אלה גלות האחרון הוא שקול כנגד כולם והחך מלך
 במכוון נגד לש"ס. והנה ענינו כי ג' גלות הראשונים כי
 אחר תורכן בית ראשון וגלות ד' הוא אדם אחר תורכן בית
 שני. סקה נא פי"ק אחי א"ך מיוון סדנר כי ארז"ל מקדש
 רחוק הרב חפני שחז"ל בע"כ ג"ט ש"ד. וכתיב בני חצלו
 כב"את חס ללמדך בשקול ש"ח כנגד ג' שונות וכשאלת חס
 ככלל לש"ס ורבותיו כי זה תלוי בזה. ולפי"ך מתורכן ראשון
 שחזלו נב' שונות הראשונים שמהם כנגד ג' ראשונות כל
 מרכבת המצויים ע"כ נעשו אח"כ נב' גלות המצויים
 אליכס. ובזמן תורכן בית שני או חזרו כשאלת חס בשקול
 כנגד כולם נעשו עד חסום כעבורי כגלות האחרון הוא גלות
 אדם ורז"ל א"ל יולא מלאו כ' ירחם עליו ע"כ מיקר שפלת
 יעקב א"ל"ס סיה לסנלל מדי רשעי שונות האלו (ע"כ ותחלה
 תחת): (יד) ועני ידו כל הדווים ושלני מים ירדו פי"טו לבי
 שיכמרו מעון המר לש"ס. וזה חרפה לסנלל כשאלת סי"ר
 כמתמר רז"ל שאין יולא מענו. אל תשפך אחי כול ורשע
 מ"ט מאור עיניו הדונינו מהרשיא ז"ל שחז"ל כפוף כ"כ
 אחר ר' פתח"ר ע"כ עבירות א"ן אדם יולא מסס כ"כ כו' א'
 מסס אכן לה"ר וק' א"ל מא"י פכירס ש"ך כדו ועוד לענין
 מה כתבו לו נבמ". חלמס הפנין דמס אדם מונח על
 המנונע כ"ן עליונים וכן התחמונים כמרו"ל אכר"ה אומן פן
 עליונים והתחמונים וסכ דאון חס. המצויים ל"ל וכה הוא מן
 התחמונים ולכן נעשו כוכבים בלא זכו הם מן התחמונים
 ישראל בזכו הם מן עליונים והאמר והתני לך מהלכים כ"ן
 כמאמרם חלה והרז"ל תורה יקבוו אפיוהו כי מלך כו'
 חס סדך דומה כו' פ"י ביה"א אדם נבדך כמעשה ומדמה עלמו
 יום אחר יום נללך כ"י ויך ממדנה לא נדבנה פי"טו כ'
 שיבא דומה למנח"ל. וז"ל כחן א"ן אדם יולא דסיינו פעומד
 כסם אדם כסונח לו וא"ן מדמה עלמו למנלך רק הוא אדם
 כמרו"ל א"ל פ"ס "מרה הנה מלך הוא מועט כמתאר מן
 התחמונים והבאים בהכל הבלים הוא נעל לש"ס אלה כ"כ
 כוונה יובל שער להלל: (טז) כמדרש באהבו מעשרת
 הכשטים יקבלו לבטע יהודה וגימיון. וכ' כוונתו זה על
 בגאולה העתידה כ"כ כ' י"י יהודם כוונתו כס עיקר ועשרת
 הכשטים עפל ויהיו כמו באהבו כסם דכרו מנחם מרירס כס'
 עקרה חלמיות וי"ט דהגלית כגלות חינו רק לערה את אור
 הלהך מעטרת כוכבים ויגבר יללות הקדושות מן הקליפות
 וע"י תורה ומצוה יוכורו ויך עשרת הכשטים חליון כ"י תורה
 כ"כ לא גלו אלה לרוע א' מן העולם ויהיו מעטרת כוכב
 כעכשיון כ' אין נכס כח לעשר ויתר אכל אהמו כבטע יהודם
 וכנימין כסם כ"י תורה גלנוו ארבע רוחות העולם לקדש
 ויגבר על ידס כל די רוחות העולם ויך כקיון גלות ג"כ
 יתקבלו חלה עשרת הכשטים וינולו לכהן לנכיליו ומכאן עלה
 כולנו יחד לתה"ק וכ"ס רז"ל ליקוט. א"ן יברלה נגלילי עד שיבאו
 אגודה א' כשאלת כוים הכס ינולו בית ירדנה ויכולו יחד
 מלך לטון כו' ויהיו שיתקבלו עשרת הכשטים יחד מעטרת
 הכר כהשקיון ויכולו ללון וחת"כ יתקבלו כולם יחד ולטון
 אוחות וי"ט אהקת רובל (מדרשים סדנר מוז קולת מהם
 ישמוד מיכאל התלף ויתקב בשופר גדול שנאמר ויהי כיום
 סהוא יתקב כ"כ וכלו האלודים כלהך אבור כו' ונחמד וז'
 אלהים בשופר יתקב ויולו כספרות תימן. כתקופה ראשונה
 יגלה מביח כן דו' והלך הניבא לאחון לרדיוס סכרונים
 מישאל אשך כסו למדך יהודה. וכל ישראל ככל העולם
 ישמנו את קול השופר וזאו ידעו כי פקד ה' אוחס וכי אלה
 בגאולה שלימה ויתקבלו וינולו וי"ט אוחות קול יול סחד אהר
 ורמח על כסלים ע"י"ט: (יז) ע"י"ט כלאוך מלחמת גוג ומגון
 קולת דכרו סקכ"ס אומר לישראל התיאור וראו את יבשות ה'
 ובקציה כביכול נלחם ויכסר כנאחר וילא כ' כו' ומוריד את
 המרים מן השמים ויחמר ויכפסתי אמו כדבר ויגדס ויבס

ספרי נפלאות

ומבחינו ומחורין חותם מיד לביה וכן עובין עמהם
 בחפלת המצחה ויש כי ירחק מתך המקום אם רחיק קרוב
 זה מתך הוא אבל כשמשין ישראל כלנו ית' אזי הוא קרוב
 פ"א: (כו) בנז"ק [ס' בלק] כ' שיש מקום אזי אלז הרי
 חובך שיש עם כמה מוקוס וכל חרבוו כלעם היו עם הכת
 ה"ל. וכס' חסידים ילקוט ראובני ועמק המלך כ' ברת
 מנבלת ס"מ י' כת א' הנקראים כסילים ואין להם כרת
 להוק רק להטעות את כ"א להוליס דרך עקמתן ומרחס
 להם דרך יסר ויסה ושס כפר יסה או אושפיו והכל בקר
 וכוז ומולכים אותו לער או לגמני מוס ואח"כ בחרים
 וקולס נכצע למרתוק: (כח) ונסי' ה"ל וריכוז נס' כוד
 ריו הניא ג"כ שיש מקום באחורי הרי חובך שיש עם כ"א
 לדיקס כלי יס"ר וחו וינדל אלהים בין האור כס' לדיקס
 כגדל זה וכן חובך סהן הרשעים סהס כגדל זה:
 (כט) עמידן הרחות להתנחב כידר כוח לפון אומר הני
 מניא את הגליות ורזח דרומים אומר הני מניא והקב"ס
 מסיס בלוס בנייבס ונזכזת כל א' כוי: (ל) עמיד נזכ
 ומנוז לפלות ג' פנאים ס' יובלים כוי: (לא) לעמיד
 מרפא הקב"ס את הטורים כראשונה מפני שבעין יותר גדול:
 (לב) אינון אכני כרד דחזו' אהכני בניי משה ולבחר
 ענדו נוקמתן בניי יסובע ולומאי דחתי משיחא ומינין לחרח
 אינון דבאזרו בניי כוי: (לג) לעמיד לא דגברו כ"א בלבון
 הקודם: (לד) עמי האלנות יש להם תקיה ורפואה שביא
 כחו לח"מ ויהיו מ"כסיו ורומיס כוז כאלו דכוקיס סה
 כשכניה הקי ועי"ו יכו חיים ועמי יאחר ואהם דכדקיס כס'
 לזכיסם חיים כוי' עוד י' תקיה לע"ה עמידן הקב"ס
 להחיותם כעללי סנה כבלחודים חתי"ח כחורה וישנים על
 הספר ירד כיוזא מפיסם הקב"ס מנמרו ועישהו על ומחיס
 מחיס עי"ס: (לה) עתידים לדיקס לעמוד כמלכוסיס כוי'
 עמידן הקב"ס לפיות את נזוי' הלדיקס כגוסו של אדם הראבון
 כשכנסו לגיע: (לו) עתידס א"י סתוליא הני מילח
 ונלוסקאות כוי: (לז) משה עורך יבולת ס' מלינו. מעס
 סהיס כיד עקב שזאמר כי כמקלי עברתי את הירדן כוס
 סיס כיד יסודה הוא סיס מעה משה הוא סהיס כיד חד
 שזאמר ויקח מליו כידו והזו סהיס כיד מתך המשיח ג"כ:
 (לח) עמידן לחזיר לישראל סמן והכ"ל והסנין סססקו אחר
 מיתח משה כוי: (לט) מי שלל אבל כילות וסרשיות
 כעוה"ו יוכס לאכול מסעודה שיעשה הקב"ס לדיקס לעמיד
 הנוזל הוס: (ס) ג' ימים לפני כילת המשיח יבא אליהו
 ויעמוד על סהרים ונוכס ומספיד על פרי ישראל סהס
 חרבים ואומר עד מתי כוי' וקולו הולך ססוף השלס
 עד ססון. ואח"כ אומר כז בלוס כז שלום. יוס כ' ז'
 ברתה טוסה לעולם כרתה טוסה לעולם יוס ג' אומר
 כרתה יסעה לעולם כרתה יסעה לעולם. (פין) ילקוט
 יסעים ס' ש"ס מפנין כאלוה ויגסס לך. ותחוינס
 פנינו כבוקר לזינו כרחמים וסס לענדך כילתה כפי' שלום
 וכסנים קדמוניות:

בזק ואבני אלגזיס כוי: (יח) כאלה העשירי יתקע מיכאל
 הקדיש גדולה ויוזיא הקב"ה מנכר גון ומחלה ומנור ומערי
 פדי כל הכנסים ויכוזו עם בני משה רכניו יחד ואין מספר
 ובאין שיעור ואחרים תלכט להכס וכשעה כילאו הכנסים
 פני ככנדו יקינו אותם והקב"ה יפלה להם משיינות כל עין
 חמים ויסקה אותם כדרך (ע"ס) על הספור (הו) וקיסם
 כגהכס ע"ס עוד חפיד חוסי' וילת פנול אשחקים:
 (יח) כס' (ל"ס ה"ל) שיש כרוז בני משה גס פכרת
 הכנסים מנכר כמכטיין ולפנים מהרי חכך ועין
 דרומית כל אנשוכיא כולס יכוזו לאין ויתכנסו לירושלים
 (עיי"ס): (ב) לעמיד כל כעלי אומניות יכועלו הכל ויהיו
 ענדי ארמה: (כא) כמדרס איכס לג' מקומות בלו יכראל
 אי לפני מנהר סמכטיין. כ' חון מן והר סמכטיין ירד
 פליהס עין והקסין כוי' ע"ס וכולס יתחייב: (כב) כח'
 סנהדרין עתיד הורס בתשכח מירשאל. רכני' אומר הס
 ובלוס בתשכח אלס שלל תנאי' כלכס כרורה וסשה
 כרורה כמקום אחר: (כג) כעקבא דמשיחא חולמא יסני
 אבני כגבול (תכמיס) יכוככו מעיד לפיר ולא יחוננו. כמעת
 כוערים סכרת ירזי סהס ימאכו. פני כדור כפני הכלב
 (עין) כס' נסס יסע על מרות האזור כמו שיש כוי'
 ע"ס דכל פלח) וסר מרס מכתולל. כל אדם סהוא ירזי שיש
 כל פולס יאמרו עליו כעיה סהו עי"ס. וערים יכילנו את
 הקוים וקיסם יעמדו מסיבס. כח קמה כרתה כלה כחמותה
 לניייה ולנותרה. אין הכן חתני"ס מלכו' (על אותו זמן
 יאמר מ"ס כוה"ק סככתי כמ"ל פת לעבות לה' ארמה
 פת לפות כוה"ק ככרתה כרוזס הסרו עורחך ואתה עובה
 כסיך פייןן גדול ומכנד ח"ה ומכנד את ירזי כמיס.
 ועכשו כעוה"ק נתקיס מ"ס כמדרס וכוזאון אלי הוערים
 דוהיס את כוקניס. (לה) כמדרס דכר פתל אכניהס רזס
 לסכחין בני' אביסם אס סס ככרים אס לא אומר כלנו כואת
 אדע אס יכנדו לגדול סכנס כיוכוס תהלה לבית. אז אדע
 כי ככרים סס כוי' וכן סיה סכנדו את מיכאל תהלה כיוכוס
 אז כות אכרסס סהוא סיה הגדול סכנס כוי' סרי כוה"ק סיה
 אללו סימן עובדק עיי"ס ס' וירא): (כד) יכוכו סופר
 כוקן יבא מי כמנוער ודיק מן כמנוז וילעג וילקח בני'
 כמלל מות כמנון והקלה כוככד יבא מי סחמרות דומן
 עליו כקלות ויתגלה על מי כקלות דומין עליו כחמרות
 זאוי כעו"ה כפמים סללו כרלה כן אלל קת אביסם ה'
 רחם) ותחתי וערים שריסם אלו כ"א המנוערים מן כמלות
 ומעלולים ימשלו כס ספלים בני ספלים ימשלו כמתי וירחי
 ססס: (כה) אין כ"ד כז על סיכלה פרוסה מן הכיס
 אין כ"ד כז על שתיאבו מן הגאולה. אס רחית דור
 סחמטס וסדך סהס לו סכאמר ואת עמי חובי. ה' א'
 למדו אף כבוקר כעטי כוז להתיח"ס ח"ו אלל כל אכס
 ירזלי לרין לחוק פלמו ולהכרים כלנו אמונה סלימה
 וקיסם א' מ"ז עיקרים אפי"ס סחמטסה סהס לו ונזכות
 ה'ונה נגאלים ומה עוב חלק כעולם סכא: (כו) כמדרס
 הוכז כפי' רזח וכוכיס אורזותיכס לפתד כויס ככרים
 ונזאין את ישראל ומולוכין אמו סחרית לככסי"ק ומדיס

סליק.

